

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 6 ft — kr.
 Fél évre 3 ft — kr.
 Negyedévre 1 ft 50 kr.

Hirdetések díja:

centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és
 kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árugyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,
 hova úgy a lap szellemi részét illető
 közlemények, mint az előfi-
 zetések és hirdetések ber-
 mentesen küldendők.

Kéziratok nem adóznak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Az Emke közgyűlése.

Gyulafehérvár, 1899. szeptember 17.

Ragyogó napfényben, impozánsan, ünnepélyesen, szép harmonikus rendben folyt le az Emke ez idei közgyűlése, vasárnap, Gyulafehérvárt. Az Emke vezérő tagjainak vezetése mellett megjelent e napon Erdély magyarságának színe-java vármegyénk e szépen fejlődő, gazdag történelmi multtal bíró városában, hogy ünnepet üljön és ünnepet szenteljen a magyar kulturának.

Az alábbiakban részletesen beszámolunk az Emke közgyűléséről; emitt külön kiemeljük, hogy vármegyénk is méltóan volt képviselve e közgyűlésen. Zeyk Dániel főispán és Csató János alispán vezetésével részt vett az Emke e gyűlésén az alsófehérvármegyei fiók egész választmánya, az egyesület majdnem minden tagja, Nagy-Enyed, Gyulafehérvár és vidékének igen számos polgára, a távolból jött egyesületi tagok pedig tényekből győződhetek meg, hogy vármegyénk a magyar kultúra fejlesztésének és ápolásának terén is méltó és elsőrendű szerepet visz.

* * *

A közgyűlés lefolyásáról a következő tudósításokat kaptunk:

Félt órákor érkezett meg a vonat, melyen a közgyűlésre utazó vendégek voltak, a gyulafehérvári pályaudvarra, hol Novák Ferencz polgármester vezetése alatt nagy fogadó bizottság várakozott.

Amint a vonat megérkezett, a perronon álló tiszoltózenekar a Hymnuszt játszta, a pályaudvaron levő nagy közönség harsányan éljenzett.

Mikor vége volt az éljenzésnek és elhangzott a Hymnus, Novák Ferencz polgármester gr. Beldi Ákos elnök elé lépett és a város közönsége nevében lelkes beszéddel üdvözölte egy Beldi grófot, mint elnököt, valamint a vezetése alatt érkező Emke közgyűlési tagokat.

Örömet fejezi ki a felett, hogy az Emke, mint a magyar kultúra békés szellemű munkása, kitűzheti lobogóját a többféle nemzetiség által lakott városban is. Az egyesületnek ez a munkássága viszi teljességbe egykor

a legnagyobb magyar mondását: Magyarország nem volt, de lesz.

Ismételten üdvözi az elnököt és a közgyűlési tagokat s kijelenti, hogy örömmel, lelkesedéssel vártak és fogadják.

Novák polgármester beszéde után Beldi Ákos gr. rövid, de hatásos szép beszédben válaszolt. Köszönetét fejezi ki úgy a polgármesternek, mint a város közönségének a szíves fogadtatásért.

E város hű maradt régi hagyományaihoz, — ugymond — mikor ilyen szeretettel és lelkesedéssel fogadja a kultúra munkásait.

Beszéde végén élteti a gyulafehérváriakat, akik e szíves fogadtatással is megmutatták, hogy az egyesülettel együtt ohajtanak munkálni a haza felvirágzására.

A lelkes éljenzések elhangzása után az érkezett vendégek, valamint a fogadó-bizottság kivonult a pályaudvarról az indóház udvarára, hol a fogatok egész tömege várakozott. A következő perczben hosszú-hosszú kocsisor indult a fellobogóztott városba, melynek piacán, a Hungaria-szálloda előtt, a gyulafehérvári Emke fiókök nevében dr. Elek Viktor alelnök, majd a női választmány nevében Bartha Gyözőné és Jónás Adolfné üdvözölték Beldi Ákos elnököt, aki mindkét beszédre válaszolva, kijelenti, hogy végtelen nagy öröme szolgál a szíves fogadtatás, amelyben őt és a közgyűlési tagokat részesítik, mert ebben az Emke ügyének diadalát látja.

Ennél a fogadtatásnál az a kedves meglepetés érte Beldi gróf elnököt, hogy a női választmány két tagja egy gyönyörű fehér és piros szalagból készült csokrot nyújtott át, melynek fehér szalagján e felirat állott: „A gyulafehérvári E. M. K. E. fiók női választmánya, az E. M. K. E. elnökének.”

A Hungaria előtti lelkes fogadtatás után a közgyűlési tagok szállásaira siettek, hogy ott átöltözködjének.

Tizenegy óra előtt gyülekeztek a piac téren, ahonnan az Emke lobogója alatt vonult fel az impozáns menet a várba, hol a róm. kath. gimnázium előtt az ifjuság állott sorfalat, lelkesen éljenzve, mikor feltűnt az egyesület szép lobogója a menet élén.

A gimnázium bejáratá előtt A véd Jákó gimnáziumi igazgató üdvözölte a közgyűlési tagokat, akiknek nevé-

ben gr. Beldi Ákos mondott rövid, de nagy tetszésre találó beszédben köszönetet.

Ezután a közgyűlési tagok bevonultak a főgimnázium tornatermébe s nemsokára kezdetét vette az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület XV. közgyűlése.

A kath. gimnázium tágas tornatermének földszinti ülőhelyeit, valamint a karzatot is már előre csaknem tele töltötte az érdeklődő, többnyire női közönség.

A terem egyszerű díszet nemzeti zászlók, czimerek és keskeny, körülfutó papirguirland képezi. A bejáratnál szemben levő állvány fölött a király és királyné gyászfátyollal borított képe függ. A képek fölött a város czimere és alatta e felirat áll: „Isten hozott!”

Mikor az Emke lobogója feltűnik a teremben, a közönség zajosan éljenez, valamint lelkesen éljenzik Beldi Ákos gróf elnököt, akivel egyszerre érkezik a közgyűlési tagok zöme: Kuu Géza gróf díszelnök, Kornis Viktor gr., Jósika Lajos br., Zeyk Dániel főispán, Ferencz József unitárius, Bartók György ref. püspökök; Szalay Imre minisz. tanácsos, a kormány képviselőiben; Fekete Gábor táblai elnök, Csató János alispán, Barcsai Domokos, Mohai Sándor, Feilitzsch Arthur br., Török Bertalan, Werner Gyula, Szócs Pál, Zeyk Gábor országgyűlési képviselő; Szvacsina Géza kolozsvári, Geréb Béla marosvásárhelyi, Kovács Gyula nagyenyedi polgármesterek; Gajzágó Manó, az egyesület kolozsvári jogtanácsosa és a többi illusztris vendégek. Kolozsvárról mintegy 50-en, Nagy-Enyedről 42-en vettek részt a közgyűlésen.

Beldi Ákos gr. elfoglalván az elnöki széket, mellette ülnek Kuu Géza gr. díszelnök, Sándor József orsz. képviselő, az egyesület t. alelnök főtitkára, a jegyzői kar, a választmányi tagok stb.

Beldi gr. a közgyűlés megnyitása előtt indítványozza, hogy egy bizottság hívja meg Majláth Gusztáv gr. erdélyi püspököt a közgyűlésbe, az Erzsébet királyné felett mondandó emlékbeszéd megtartására. A bizottság tagjai lesznek Kuu Géza gr., Barcsai Domokos, Tauszik L. és Dobál Antal, kiknek kíséretében zajos éljenzések között lépett a terembe Majláth püspök.

Az éljenzés lecsillapultával Beldi Ákos gr. ünnepélyes csendben, szép beszéddel nyitotta meg a közgyűlést.

A jegyzőkönyv hitelesítésére ezután Zeyk Dánielt,

TÁRCZA.

Ugy néha, néha . . .

Ugy néha, néha, csendes este,
 Alvó emlékek közt keresve
 A révet, hol lelke hajója
 Csak néhány percze megpihenjen:
 Oh hányszor támad föl szívedben,
 — Mintha örök visszhangja volna
 Ábrándkorom tünt idejének, —
 Édes-bús, régi, régi ének . . .

Előttem állsz ismét leányka,
 Mint rég, mikor még iskolába
 Álmodva jártunk mindketten.
 Álmodva himes rózsalánczról,
 Örökre tartó boldogságról.
 Álmodva hosszasan, szünetlen,
 Szent fogadást hordva szívünkben, —
 . . . Pedig még könyv volt a kezünkben.

Emlékszel, oh emlékszel-e még,
 Szó nélkül is mennyit beszélénk,
 Ha melletted el-elhaladtam?
 Csak lopva néztem, elpirulsz-e,
 Habozva pillanték szemembe,
 S tova siettem akaratlan,
 Dehogy is néztem volna vissza:
 — Valaki, hej! meg ne gyanítsa.

Azóta sok mult . . . A láng kiholtan,
 Pedig, oh, hűtlen én se voltam,

A „szőke angyal“ sem volt csalfa,
 — S im' régi vágyunk eltemetűk,
 Közös halottként sirba tettük,
 Hol tiszta himporuk' megtartva,
 Tűnő korral meg-megsírattva,
 A gyermekábrándok piheának.

S ugy néha-néha, csendes este,
 E drága sirt föl-fölkeresve:
 Összeszedtem kicsiny füzérbe
 A rája hullt, szétszórt levélkét,
 — Tündér-tavaszi alvó emlékéit, —
 S oh, mintha mindenik beszélne:
 — Tán' kőszá könny is ül pillámon, —
 Mégis csak szép a gyermek-álom . . .

Kun Béla.

K ö d.

A „Közérdek“ számára írta: Gonda József.

I.

Szomorú naplóban olvastam ezeket a sorokat . . .

II.

Körülölel a köd s fejemre hull a zuzmara. A szemem előtt káprázatos fehérségében ragyog az erdő s fehér fák csillogó ege alatt fehéren terül el a frissen esett hó. Fehér minden, szemkáprázató vakító szín. Égő homlokom megcsapja a hidegség s szemem elé borul a köd. Arczomba hull a felkavart téli hó s az apró kis fényes kristályok mint a tűz, úgy égetik a vérem. Ahogy a szél végigzug az erdőn, összerezzennek a fehér galyak s a reájuk fagyott kristályok ezüstös hangja rezdül végig a lomha csenden. Kődbe borult

fejem fölött az ég, s köröskörül csak ez a köd, ez a fojtó nehéz köd lep el mindent . . . erdőt, jeget, havat. Jól esik a lelkenek bolyongani az uttalan erdőn, a csillogó fehér havon. Kipirult, szenvedélytől égő arczczal vágyok a ködnek s reszkette álmodom aranyzóke hajad illatot bársonyáról, szenvedélyes szemed mámoros tüzeréről . . . vadpiros ajkadról. Hallgat az erdő, hallgat a szél, csak a fellegek, a szétépett ónszínű fellegrongyok keringenek gyorsabban a fejem fölött. Egyre sűrűbb a köd, fojtóbban, nehezebben ül a lelkenre, egyre sötétedik a levegő, közeleg az alkony . . . csak a hó csillog elé fehéren, vakítón! . . .

Nem az első szerelem tavaszi káprázata, s nem az utolsó melancholikus ősze volt a miénk, hanem egy fenséges, pompázó nyár a szerelem és boldogság nyara, az a kábitó, perzselő forróságú korszak, melyben nin-csen vágy, epekedés, sohaj, hanem annál több tűz, pezsgés és lángoló gyönyör. Nem álom, de káprázat, nem kéj, de üdvösség, nem szerelem, de örület! Aki átélte ezt a forró korszakot, ki tudja, mily fektelen szenvedély, mily őrzítő tűz loboghat egy asszony ereiben, menyui csáb, varázs, láng, delej a tekintetén, ki mámoros volt valaha csókjától, rózsaszínű, telt karjai szorításától: az szerelme őszén, az utolsó fellángolás bágyadó fényénél is vissza-vissza sirja, szerelmének kábitó színekben pompázó, virágillatos nyarat!

Ugy jó ez a szerelem, mint a vihar, mint a forgószél. Két szív, két rohanó, száguldó meteor találkozik az égen; káprázatos fényben ragyog mind a kettő, csak úgy sugárzik belőlük a tűz . . .

Fekete Gábort és Geréb Bélát küldötte ki a közgyűlés.

Bartók György ref. püspök felszólal és indítványozza, hogy az elnöknek és választmányának szavazzon a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet, az elnöki megnyitót vegyék jegyzőkönyvbe és azt a jövő évi jelentésbe vegyék föl.

A közgyűlés egyhangulag fogadta el Bartók indítványát, mire Beldi gr. elnök a maga és az egyesület tisztviselői nevében köszönetet mondott a közgyűlésnek.

A hat évre választott tisztviselők, tiszteletbeli tisztviselők, az igazgató-választmány mandátuma lejárván, az új választás megejtése az idei közgyűlés feladata volt. A kandidáló-bizottságot választották meg tehát, akik addig, míg a főtítkárt a vendégeket és az üdvözléseket bejelenti a közgyűlésnek, ejtsék meg a jelölést. Míg a jelöléseket megéjtik, Sándor József t. alelnök főtítkárt bejelenti a közgyűlésnek, hogy az egyesületet, mai közgyűlése alkalmából, táviratilag üdvözöltek: Széll Kálmán miniszterelnök, Darányi Ignác és Lukács László miniszterek, Torma Béla miniszteri tanácsos, Bartók Lajos szerkesztő, Reményi Antal, az egyesület budapesti jogtanácsosa stb.

Most következett Majláth Gusztáv Károly gr. rom. kath. püspök beszéde a boldogult királyné emlékeztérére. A közönség feszült figyelemmel és áhitatos csendben hallgatta végig a beszédet s a püspököt beszéde végén zajosán megéljenezte.

Mohai Sándor orsz. képviselő állott fel ezután és felolvasta ő Felsőéhez a királyhoz intézendő hódoló távirat szövegét.

A közgyűlés lelkes „Éljen a király!” kiáltásokkal vette tudomásul a távirat szövegét.

Mohai Sándor ezután indítványozta, hogy a közgyűlés Majláth Gusztáv gr. püspöknek az emlékbeszéd tartásáért szavazzon jegyzőkönyvi köszönetet, beszédét nyomassák ki és a jövő évi jelentésben vételessék föl.

Ez indítványok egyhangú elfogadása után dr. Deák Albert ügyvéd az egyesület működéséről szólott röviden, te tekintettel arra, hogy az egyesület évi jelentésében részletesen, pontosan és hiven van az egyesület egész évi működése feltüntetve s azt nyomtatásban a tagoknak megküldöttek, kéri a közgyűlést, hogy a jelentést vegye tudomásul, ami meg is történik.

Ezalatt a kandidáló bizottság elkészülvén jelöléseivel, Ferencz József unit. püspök, mint a bizottság előadója, azt ajánlja a közgyűlésnek, hogy az eddigi tisztikart válassza meg a következő hat évre is. Indítványozza továbbá, hogy az elhalt Kovács Ferencz helyébe Bartók György ref. püspököt válassza be a közgyűlés.

Miután a közgyűlés az indítványokat letárgyalta, Beldi Ákos gr. elnök a közgyűlést bezárta.

Délután fél 3 órakor mintegy 300 terítékű bankett volt a Hungária szálloda nagytermében, hol a lelkes, hazafias hangulat sikerült tósztokban nyert kifejezést.

A második fogásnál Beldi Ákos gr. elnök emelkedett fel és általános figyelem mellett ő Felsőéhez a királyra köszöntötte poharát. A közönség állva hallgatta a köszöntőt és háromszoros viharos éljenzéssel éltette a királyt. Kornis Viktor gr. a kormányra, Zeyk

Dániel Beldi Ákos grófra, Kuun Géza gr. Majláth Gusztáv gr. püspökre, br. Feilitzsch Arthur Bartók György és Ferencz József püspökökre, dr. Mohai Sándor Kuun Géza diszelnökre, Szalay Imre min. tanácsos az Emkére, Novák Ferencz az Emke tagjaira, Réthly Lajos kir. tanfelügyelő a vármegyére, Fekete Gábor táblai elnök Gyulafehérvár közönségére, Ujjfalussy József Zeyk Dániel főispánra, dr. Bartók György a katonaságra, Sándor József t. alelnök a hölgyekre, Szvacsina Géza polgármester gr. Kornis Viktor alelnökre, Ferencz József unit. püspök a sajtóra és dr. Elek Viktor az Erdélyi Kárpát-Egyetre.

A kitünően sikerült bankettnek s ezzel együtt a szépen és lelkesen lefolyt közgyűlési ünnepségeknek delután 6 órakor volt vége.

A közgyűlési tagok egy része este 7 órakor utazott el Gyulafehérvárról, a más része pedig részt vesz a Eke rendezte kirándulásban.

Eke közgyűlés

című — mult számunkban megjelent — cikkünkben kimerítő tudósításban emlékeztünk meg az Eke közgyűlésének lefolyásáról; az alábbiakban Csató János elnök megnyitóját közöljük egész terjedelmében. A beszéd ekkép hangzik:

Tisztelt közgyűlés!

Amidőn a mai napon utoljára jut részembe az a kellemes kötelesség, hogy közgyűlésünkön az elnöki tisztet teljesítem, méltóztassanak megengedni, miszerint egyetünk hivatásáról és hasznos voltáról nézetemet röviden elmondhassam, s az általa elért eredményekre visszapillantást tehessenek.

Ha valamely ügynek szolgálatában áll az ember s annak híveket, pártolókat kíván megnyerni, tudatával kell bírnia annak is, hogy milyen irányú eredmények érhetők el s azok érdemesek-e a további fejlesztésre?

A turisztikát, melynek célja szebb vidékeknek felkeresése, sokan még most is csak szórakozási ténykedésnek tekintik, s ha részben indokolt is ezen nézet, behatóbban vizsgálva az ügyet, azonnal felismerhető annak szellemi és phisikai jótékony hatása.

A természet szépségének bájoló hatása megtölti a szívet édes gyönyörrel s feunkölt nemes érzéssel, s aki az ilyen behatásokat átérezni s megtartani képes, annak szíve jó és nemes érzésekben gazdagabbá válik, az a testi fáradság pedig, melynek árán lehet eljutni ezen élvezethez, edzi és erősíti a testet.

Ha a szellemi részről az anyagira térünk, e tekintetben is hasznos eredményeket lehet elérni, mivel a turisztika fejlődésével növekedik a forgalom s az milyen hasznot hajtó, tanúságot tesznek azon országok, melyeket a turisták nagy számban keresnek fel.

Nagyon örvendetes, hogy szűkebb hazarészünkben is megalakult annak idejében az Erdélyi Kárpát-Egyet, mely czeltudatos irányban, kiváló buzgósággal működik, kiváló eredményeket mutathat fel.

Mi is, a nemes célt átértve, vármegyénkben meg-

alakítottuk a főkegyeletet s tehetségünk szerint igyekeztünk az anyaegylettel egyetértőleg működni.

Természetesen első sorban működési körünkben, Alsófehér vármegye területén igyekeztünk az ügyet fejleszteni, népszerűvé tenni s a rendelkezésre álló csekély pénzzel egy turistáknak vármegyénk leg-szebb pontjain menedékházakat építeni, vagy ilyeneknek építését megyneni.

A természetnek hazarészünkben lévő legszebb alkotásánál, a Detonánál, már a szükséges berendezéssel ellátott díszes menedékház áll fenn, ez évben pedig a Pilis hegye alatt és Ponomnál igen szép kilátást nyújtó helyen két menedékház nyeri befejezését.

A Detonánál épült menedékház költségét fele részben az Erdélyi Kárpát-Egyet fedezte, fele részben pedig főkegyeletünk, a más két menedékházat a vármegye törvényhatósága építeti oly módon, hogy az építési költségeknek fele részét tíz év alatt egyenlő részletben az anyaegylet fogja vármegyénknek visszatéríteni.

Fejezzük ki hálás köszönetünket ugy az anyaegyletnek, valamint szeretett vármegyénk áldozatkész törvényhatóságának, s köszönjük meg szíves fáradozását Albert Iván főmérnöknek, ki a két utóbbi menedékház terveit elkészítette s felépítésüket vezeti.

Utjelző táblákat is állítottunk fel több helyen s egyetünk több száz forint pénzalappal is rendelkezik, amelyről számadás fog előterjesztetni.

Szellemi életünk a minden évben megtartott kirándulásokban érvényesült s rendre vármegyénknek csaknem valamennyi szebb részét meglátogattuk.

A kirándulások valamennyien a legjobban sikerültek s merem állítani, hogy mindenki, ki azokon részt vett, most is örömmel emlékezik vissza azokra.

Kirándulásainkban mindig örömmel tapasztaltuk, hogy a környéken lakó földnépe közül is sokan megjelentek s meglegedetten tapasztalták, mikép szívélyesen érintkezünk velök.

Kirándulásaink sikerét kiváló nagy mérvben köszönhetjük azon városok, községek, tisztviselők, jegyzők és előjárók támogatásának, melyeknek és kiknek hatósági területén átutaztunk vagy megállapodtunk, miután részben kitünő vendégszeretettel részesítették, általában pedig a szükséges szekerek és lovak előállításáról s a félre eső utak és ösvények járható karba való helyezéséről a legelőkényebb s lekötölező módon gondoskodtak; kedves kötelességemnek tartom következőleg most, amidőn lefolyt működésünkről röviden megemlékeztem, hálás köszönetemet kifejezni Abrudbánya város, Zalatna és Verespatak tisztelt közönségének, kik által oly kiváló vendégszeretettel fogadtak kirándulásaink alkalmával, Boér Béla, Novák Ferencz, Kovács Gyula polgármestereknek, Szász József, Csuka Domokos és Imreh Károly főszolgabíróknak, kik a legelkötelezőbb és kiváló köszönetre méltó módon segítették elő s mondhatni tették lehetővé az elért sikert.

Köszönetünket kell kinyilvánítani Brunner Dezső urnak is azon meglepő szíves vendéglátásért, melyben az ideai kirándulásunk alkalmával részesített, továbbá azon körjegyzőknek és községi előjáróknak,

Azt mondja az egyik:

— Nem menekülsz!

És visszarágyogják a másik szikrázó szemei:

— Te sem! Az anyém vagy!

És reszketve gyul mind a kettőjük szeme lángjában:

— A tiéd!

És a két rohanó fény megáll egy pillanatra, szenvedélyes lángjuk az égre csap s a láng vakítóbb és csillogóbb, mint valaha . . .

Két sziv, két rohanó, száguldó meteor találkozott, kilobbant belőlük a láng, kiforrott a szenvedély, a sziv felemeszté önmagát s egyszerre csak lehullanak az égről . . . s talán egy szikrázó sáv, mi jelzi még bolygó utjaik nyomát . . .

Olyan volt az a mi szerelmünk, mint egy lázas álom: bűvös és ingerlő. Szeszélyes a sors. Engem arra a tájra vetett, ahol te voltál s nekem találkozni kellett a te szemeid bódító, lángoló sugarával.

Meglepte agyam a mámor láza . . . elhomályosítá szemeim a szerelem, se czéloom, se vágyam, se hitem többé, te voltál minden . . . szerelem, élet, Isten . . . s én kábuló aggyal, felkorbácsolt vérrel, reszketve álmodtam a te aranyos hajadról, kék szemedről, szerelmesen csengő kacajodról . . .

És ahogy lábaidnál térdepelve esküszöm az örök szerelemtől, a vágytól, a vérről . . . a szerelem gyehennalángjáról, sorvasztó tüzéről, hát látom, hogy az emésztő, mámoros szerelem láza fényt vet a te vakmerő-tűző, kék szemeidben is.

Az a láng, mely az én ereimben tombolt, elfogta a te szíved is s hófehér arcod hirteleni biborjában, te-

kinteted tétova rezgésében, hangod csengésében ott hivalkodott a szerelem.

S midőn már vége a nyáréji álom utolsó jelenésének is, midőn az egész napfényes birodalomból mi sem maradt más, mint egy halovány kék szalag arany hajadól, midőn már csak visszasírni tudom a mámoros álomot: megrezdül lelkem mélyén a legkisebb emlék is; mintha újra átélném szenvedélyes szerelmem bódító nyarat, mintha perzselő leheleted arczomba szállana, ingerlő tekinteted a lelkembe villámlana.

Ugy reszket előttem a jelenés, mint egy csalogató délibáb, fehéren, ködszerűen, sejtelmesen. Visszhangot ver a lelkem mélyén szenvedélyes szavad, melyben reszketett a szerelem örületes hangja, mámoros láza. Hallom ingerlő beszéded . . . előttem villognak szédítő ragyogással, szenvedélytől izzó szemeid.

Szép voltál, mint a bűn, s kibomlott selyemszöke hajad fürtje, mint a gyehenna égető lángnyelvei lengettek utánad.

Kivágot selyemruhából két oly gömbölyő habos váll rózsája bontakozott ki, melyek megzavarhatták volna egy Isten fejét.

Hogy gyujtott ennek az asszonynak a megjelenése is. Mennyi forróság, mennyi ingerlő delej áramlik minden mozdulatából. Hogy perzsel a tekintete, hogy kábitának vakító fehérségű telt karjai . . .

. . . Vihar, forgószél volt az egész. Egy pár szenvedélyes, izzó nap, s azután végig borult felettünk a lázas álom, a téli köd, a szükség . . . a semmi.

Tova nyargalt a vihar, korlátai közé húzódott vissza a szenvedély, a szemek éhes, féktelen csillogása, bágyadt fénytelenességre vált s a mindent magával ragadó

elementáris erő, mely ott átkozódott az erekben, kihűlt, megsemmisült, megfagyott.

Még ott égett vállad haván a vérvörös folt, a gyönyör röpké pillangója, a . . . csók, még ott vonaglott ajkadon a szerelem kéje, arczodon a szerelem rózsája s a szemeidben már halványulni kezdett a fény, megtörött a láng, megsemmisült a tűz. Puha karjaid öledbe süppedtek s fénytelen üres tekinteted zavartan kutató a levegőt.

Kiégett a szívünk, megfagyott a szerelmünk. A minék azt hittük, hogy sohasem lesz vége, megölte egy szenvedélyes percz, egy lázas pillanatot.

Átugott felettünk a szerelem nyara, ez a forróan perzselő korszak, melyben nincs sóhaj, epedés, vágy, de annál több kéj, pezsgés és lángoló gyönyör.

És ahogy tovanargalt a szenvedély vihar, ahogy a forgószél szerte szórta a szerelem tüzeit, erőt vett rajtunk a szomorú őszi melancholia, reánk borult a köd.

Sohasem láttam többé, pedig keresem porban, árnyban, levelek zörgésében, szél sóhajtásában, keresem mindenütt. És nem találok sehoh. Sehoh.

Körülölel a köd, fejemre hull a zuzmara. A szemeim előtt káprázatos fehérségben ragyog az erdő s a fehér fák csillogó ege alatt fehéren terül el a hó . . . A fehér galyakra fagyott fényes kristályok üvegszerű hangja rezdül végig a lonha csenden.

III.

Igy olvastam én ezt egy szomorú ember szomorú naplójában.

kiknek közsegekben megpihentünk vagy azokon át-
utaztunk s kik valamennyien a legnagyobb készsége-
vel voltak támogatásunkra.

Ezek után becses türelmüket megköszönve, a gyű-
lést megnyitom.

A szegedi I. országos mezőgazdasági kiállítás.

— Saját tudósítónktól. —
(Folytatás.)

A ló-kiállítás egyik díszét a Debreczen sz. kir.
város által kiállított tenyészkanca és mének ké-
peztek.

Altalános feltűnést keltettek a következő állatok:

„Fortuna“ gesztenye pej, 6 éves 3 hónapos Nonius
mén, apja Nonius XXIX., anyja „Vestor“ 168. cm.

„Forgó“, „Faklyás“, „Gusztó“, szintén 5 és 6 éves
Nonius-mének, méltán sorakoztak a „Fortuna“ mellé.

Az anyakancaik közül feltűnő szép állatok voltak a
következők:

„Nemo“, „Diána“, „Darázs“, „Jolán“, „Inka“ és „Kin-
csem“ nevek.

Torontal vármegyéből a fényi uradalom, br.
Gerliczy Ferencz, Tallian Béla; Kis-Küküllő vár-
megyéből br. Szentkereszt Pál állítottak ki szép
állatokat.

A kiállítás II. gyűjteményes ló-kiállításában ott lát-
tuk a mezőhegyesi tájfajta tenyésztést,
amelyet a hivatalos katalogus alapján egész terjedel-
mében a következőkben ismertettünk:

Mezőhegyesi tájfajta lótenyésztés.

Állattenyésztésünk közt a lótenyésztés az, mely a
legnagyobb körültekintést, a legtöbb szakértelmű igényli,
hogy kellő siker járjon a nyomában.

Magyarországban 1785-től, a mezőhegyesi ménes meg-
alapítása óta folyton súlyt helyezett a kormány a ló-
tenyésztésre. Ma el is mondhatjuk, hogy lótenyésztés-
ünk elég szép fokon áll.

A ménes alapítása idejében, amennyiben a cél kellő
számu remonda előállítására volt, a tenyésztés is ennek
megfelelőleg alakult, s a jótékony hatás, melyet a kör-
nyekre gyakorolt, szintén ebben az irányban nyilvánult.

A viszonyok változásával Mezőhegyesnek jótékony
befolyása a lótenyésztésre részben politikai, részben
anyag okokból jó időre csaknem megszűnt, sőt maga
a ménes is csak nagyon csekély számban tartatott
fenn. Majd elhanyagolt lótenyésztésünk ügyét 1817-ben
József nádor által e célból alakított bizottság vitte
jobb dűlőre. Ennek a kezdeményezésére alakultak jó-
részt a lóverseny-társulatok, s tétettek más üdvös in-
tézkelek is, melyek maig is részben megvannak.
Ettől az időtől kezdve kezd főleg két szempont a te-
nyésztésnél mindjobban kidomborodni, s a tenyésztés
ennek megfelelőleg irányulni: a katonaló- és a verseny-
nevelés felé.

Ezen két tenyésztési irány uralja még ma is az Al-
földön csaknem kizárólag egész lótenyésztésünket.

A nagybirtokos főleg versenylovakat igyekszik ne-
velni. A kisbirtokos — a tömeges termelő — pedig a
katonaló-nevelést tartja szem előtt.

E két célt szolgálják leginkább idevágó állami in-
tézmenyeink is.

Hogy versenylótenyésztésünk mily fokra fejlődött,
azzal a külföldi gyepekről hazahozott versenydíjak ta-
nuskodnak legjobban.

(Folytatása következik.)

II. békés hadjárat a havasba.

Alsófehér vármegye tanító-egyesülete idei közgyűlé-
sét Abrudbányán tartotta folyó hó 9-én. Szeptember
8-án indult a táborok Nagy-Enyedre szerett elnöke
Nagy Lajos képezde igazgató, dr. Szabó Mihály kir.
tanfelügyelő és egy kiváló vendég, dr. Göz József, a
Nept. Lapja segédszerkesztője vezetése alatt.

Gyulafehérvárt csatlakoztak a segédcapatok a tö-
visi, alvinczi és vizaknai szárnyakkal, úgy, hogy a
zalathnai vasutak kocsiit színtült megöltöttük.

A központi választmány határozata szerint a pre-
szákai siremléknél a vonat kérésünkre megállott, hol
a zalathnai vértanuk sirjára az egyesület gyönyörű
élővirág-koszort helyezett, melynek fehér szalagján ez
áll: „Az alsófehérmegyei tanító-testület a zalathnai
vértanuknak.“ A koszort Szabó Gyula csúcs-koppándi
isk. tanító helyezte a sirra következő beszéd ki-
sérletében:

Álljunk meg itt e szent helyen, mert bizonyára
szent az a hely, melyet honfi-szív vezérelt, honfi-
könyv-öntözött. Egy fenkolt lélek gondolata, egy
lángelme alkotása 700 vértanú sirját jelölte meg itt
a kegyelet erős oszlopával. A kegyelet vezetett min-
ket is ide, de nem azért, hogy a multak borzalmas
emlékeit felelevenítsük, nem.

Hanem hogy tanulságot vegyünk a multakból és
fogadást tegyünk a jövőre. Nem szándékom felleb-
benteni a „fátyolt“, csak rámutatok a történelem
logikájára e megdicsőültek sirjával.

A mióta ember él e földön: jó és gonosz, szabad-
ság és bilincs, szolgaság és zsarnokság, Isten és ördög
küzdöttek egymás ellen Abel vére hullásától a ti
ártatlan véretek onlásáig. Ebből a küzdelemből áll
az egész történelem.

Évezredekben át nyomta az emberiséget a tudat-
lanság igája, a bűn átka. A lélek töprengett, felt, két-
ségbe esett, mert nem volt semmije, amit higgyen, amit
szeressen, amiért rajongjon, semmije, csak az ő „erős
boszuálló Jehovája“.

És az Úr nem hagyja az ő népét. A férfiak profé-
tálnak, az asszonyok álmokat látnak. „Ne feljetelek,
mert eljön a Messias, aki megvigasztal, felemlél és
elvezérel atyátokhoz, akitől eltértelek.“ Töprengve
kérde a lélek: „mikor?“

„Az idők teljességében — szól a proféta — és
akkor teszek jeleket, — azt mondja az Úr — az égen
tüzet, a földön vért.“

Az ige testté lett. Az égen tűz. Egy fényes csillag
vezeti a három szent királyt a bethlehemi jászolhoz.
Zeng az angyalok kara: „Dicsőség a magasságban
Istennek és bekesség a földön az embernek.“ A föld-
dön vér . . . kihull a tavasz Izrael életéből, ártatlan
kisderek vére ömlik, kesergő anyák jajkiáltása hang-
zik Jeruzsálemtől Rómáig. De Isten győz az ördög
felett. Az ige, az eszme él és hangzik a megváltó
fenséges ajkairól: „Ti ugyanazon atyának vagytok
gyermekéi, egymásnak testvérei, szeressétek egymást
mert arról ismernek meg titeket.“

Új világ nyílik a lélek előtt. Az emberiség boldog,
egymást szeretve borulnak le az Úr előtt, ki nem az
erős boszuálló Jehova, hanem mindnyájuknak szerető
atyja. Zeng az angyali dicséret: „Dicsőség a magas-
ságban Istennek, bekesség a földön az embernek.“

Szól az ördög: „Ha ti egymást szeretitek, boldo-
gok lesztek . . . hol van akkor az én hatalmam?“

„Keresztre vele, ki ilyen tanokat hirdet!“

Megrendült a föld a Golgotha alatt, de az ige, az
eszme él és hangzik a gyalázat fájáról: „Atyám, boc-
sáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekesznek!“

Oh szent kereszt! gyalázat fája voltál, míg nem
az Úr hordozta rajtad a mi bűneinknek zsoldját.
Most a hitnek, a felmagasztaltatásnak, a reménynek
és szeretetnek szent fája léttél.

A harc foly tovább évszázadokon át. Ismét átok
nyomja az emberiséget. Bilincsbe verve a lélek,
szolgaságba a test. Az Úr nem hagyja az ő népét.
„Megláttam az én népemnek nyomorúságát, meg-
hallám az ő sóhajtásait, megszabadítom őt.“

„Mikor?“ — kérde a kételkedés. „Az időknek tel-
jességében, és akkor teszek jeleket — azt mondja
az Úr — az égen tüzet, a földön vért.“

Az ige testté lön. 1848. márczius idusán fényes
csillag jelenik meg az égen, a szabadság fényes csil-
laga. Milliő meg milliő lélek nyeri vissza emberi
méltóságát. Ur és szolga, nemes és nem nemes öröm-
től ittasan borul egymás nyakába s zeng az angyali
harmonia: „Dicsőség a magasságban az Istennek,
bekesség legyen e földön az embereknek.“

Szól az ördög: „Ha ti egymást szeretitek, erősek
lesztek, mikép a pokol kapui sem vehetnek diadalt
rajtatok . . . hova lesz az én hatalmam?“ Teljesedik
a jóslat: „És akkor teszek jeleket — azt mondja az
Úr — az égen tüzet, a földön vért“ . . .

Városok és falvak lángjai csapnak fel széles e ha-
zában, festik pirosra az eget. Amott a csatatereken
a hősk vére, emitt ártatlan gyermekek, gyöngé nők,
fegyvertelen férfiak vére festi pirosra a földet éret-
tetek: szabadság, egyenlőség, testvériség . . . Ujabb
és újabb ezrek hullanak el, de az ige, az eszme él . . .

Ompoly-Prezák! te a borzalom és gyalázat helye
voltál . . . Légy ezután az engesztelődés, a kegyelet
és honfi-érzelem megszentelt helye . . .

Ti megdicsőült vértanúk! nyugodjatok békében. A
ti véretek nem ömlött hiában. Az ige, az eszme él.
Elvérzett szívetek pora, a sírokon nyíló virág illata
termékenyítse meg e haza minden fának szívét, úgy,
hogy abban a szabadság, egyenlőség, testvériség szent-
háromsága erős, kiolthatatlan gyökeret verjenek. A
ti emléketek élni fog időtlen időkig.

A kegyelet és a megemlékezés koszoruját tesszük
le mi is, Alsófehér vármegye tanító és tanítónói, a
ti síroktokra és itt e megszentelt hantokon szent fo-
gadást teszünk, hogy azon szent eszméket, amelyek-
ért rajongtatok, amelyekért a vértanúság szent ke-
resztiségét szenvedtetek, mint szent örökséget hagy-
juk át utódainkra nemzetségről nemzetségre . . . Szent
fogadást teszünk itt, hogy a nevelésünkre bizott ár-
tatlan szívekre kiolthatatlanul beplántáljuk az Isten,
király, haza iránti lángoló szeretetet és a testvéri
egyetértést, úgy, hogy e hazának véráztatta földjén

ismét zengjen és örökkön-örökké zengjen a mennyei
harmonia: „Dicsőség a magasságban Istennek, bé-
kesség legyen e földön az embereknek és jó akarat
mindenféle népnek és nemzetségnek!“ . . . Amen!

E beszéd után a koszoru szalagját levettük, hogy a
beszéddel együtt küldjük be az ereklye-muzeumnak
Kolozsivára.

(Vége következik.)

Színház.

Szombaton ismét bevonultak Németh János és
Baranyai Mihály vezetése alatt Thalia papjai és papnői
a régi városház rozoga nagytermébe, egy rövid campagne-
ra. Megnyitó előadásul Millöcker bájos szentjü operet-
tjét, a „Boszorkányvár“-t, láttuk és hallottuk, tetemes
kihagyásokkal. Ez első előadásról bájos még igazságos
következtetést vonni le a társulat képességéről általá-
nosan, mert az, mint értesültünk, ez előadáson nem is
volt mind együtt és az nap érkezve meg a legjobb
akarattal sem nyújthatta a legjobbat. Aunyt azonban
észlelhetünk, hogy egy pár igen hasznavehető taggal
rendelkezik, kik képesek lesznek a közönség érdeklő-
dését lekötöni. Igy Németh János igen előnyösen
ismert a nagyenyedi közönség előtt, több évvel ezelőtt,
mint énekes nyújtott sok élvezetet, legutóbb pedig, Deák
Péter utolsó ittléte alkalmával, mint kedélyes apa s jellem-
színész nyújtott kitűnő kabinet alakításokat s így töle
most is sok jót várhat a közönség. Ez estén mint éne-
kes mutatkozott be, valószínűleg szükségéből s így nem
jelenlegi szerepkörében mozgott, de azért helyét most
is eléggé jól megállotta s hangja még most is élvez-
hető. Csinos hangu, temperamentumos színész. Lá n g h
I, ki ugy énekelve, mint játékával sok és zajos tapsot
aratott s remélhetőleg fog még aratni. Baranyai
Szidi rutinirt játéka és iskolázott hangja szintén
elismerést érdemel, de hangja, különösen a felső
regiókban túleles. A férfiak közül Havas és Szal-
kai Béla nyújtottak jó alakításokat és reményt a
jövőre. A kar, ha ennyi és ilyen marad, szóra nem
érdemes. Közönség tisztességes számban.

Vasárnap egy gyenge népszínmű „A bíró uram
leánya“, került előadásra, melyben — a színlapon
miért, miért nem — nem is szereplő Németh és
Lá n g h I lona tündek ki magasan a szereplők közül
s tették jó játékkal és a kisasszony énekelve is
élvezhetővé az előadást.

Hétfőn egy mulattató vigjáték „Arthur kaland-
ja“ nevette meg a kis számu közönséget általános
jó előadásban, kedden pedig a „Boszorkányvár“-at
ismételték meg. Ajánljuk a törekvő, jó másorral ren-
delkező társulatot a közönség figyelmébe.

Vegyes hírek.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir.
minister Kiss Elek tövisi és Jászberényi Ró-
bert mioszlói állami elemi tanítókat kölcsönösen áth-
helyezte.

— **Dr. Werner Gyula** orsz. gyűl. képviselő za-
lathnai választóinak kedves köréből a szeretet és ra-
gaszkodás jeleivel elhalmozva f. hó 15-én M.-Igenbe
utazva, ottani, valamint sárdi, czelnai, krakkói, vajasdi
választóit látogatta meg. Mindenütt a barátság és ziv-
es viszontlátás érzelmeivel lett fogadva, mit méltán
kiérdemelt nemcsak a békés munkát követő politikai
magatartásával, hanem azon kiváló írói működésével is,
melylyel írói nevét széles körben tette elismertté s
műveivel vonzóvá. Az Emke közgyűlése után visszatért
Nagy-Enyedre régi jó barátai és ismerősei látogatá-
sára, itten Török Bertalan országgyűlési képvise-
lőnk vendége. Hétfőn este jó barátai körében Müller
Mihály főügyész vendégszerető házában töltötte az
estét, hol a régi emlékek és a régi és új tartós bará-
tság megszilárdítása mellett a késő éjjeli órákig együtt
mulatozt az illusztris társaság. Dr. Werner Gyula
ez alkalommal a választókerületéhez tartozó közsege-
ket is meglátogattai ohajtotta, ebben azonban a rend-
kívül rossz időjárás megátolta.

— **A vízvezetési** előmunkálatok megejtése céljá-
ból a földmívelésügyi m. kir. miniszter Pazár Ist-
ván kir. mérnököt küldte ki Nagy-Enyedre, ki a na-
pokban meg is érkezett és munkálatait megkezdette.
Most tehát végre lehet alapos reményünk, hogy váro-
sunk is kap vízvezetékét és tiszta, iható forrászatot.

— **Gyászhir.** Albu Albert m. kir. postatiszt, a
helybeli m. kir. postahivatal derek tisztviselőjét, súlyos
csapás érte; édes anyja Albu Pálné szül. Szócs
Anna e hó 18-án elhunyt. A megszorodott család
a következő gyászjelentést adta ki:

Albu Pál és fiai Pál és Albert, valamint számos ro-
konok nevében mély fájdalommal tudatják a forró sze-
retett édes anyja és hú rokon Albu Pálné szül.
Szócs Anna folyó 18-án délben 1 órakor életének

68-ik, boldog házasságnak 41-ik évében végelgyengülés következtében történt elhunytát. A megboldogult hült teteme folyó hó 20-án d. e. 10 órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint fog örök nyugalomra helyeztetni. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Nagy-Enyed, 1899. szeptember 18-án.

— **Csató János** alispán jubileuma alkalmából lapunkban híven és lehetőleg kimerítően ecseteltük a lefolyt ünnepeket. Ennek dacára néhány fontos mozzanat kikerült figyelmünk. Így pótlólag szívesen és örömmel emeljük ki, hogy a küldöttek közt a vármegyében elszórtan élő unitárius hitfelekezeti polgárok is üdvözölték az alispánt és ezek kitűnő és ékes szónoka Mózes Mihály abrudbányai unitárius lelkész ur volt, ki a banquetten is egy igen szép, kekedés beszédben köszöntötte fel a tudós alispánt.

— **Kimutatás.** Alsófehér vármegye közséi és körjegyzői által Alsófehér vármegye Nagyságos királyi tanácsos alispánja Csató János 25 éves alispáni hivatala megörökítése emlékére az országos közséi és körjegyzők árva háza alapjára alapított 400 korona alapítványhoz hozzá járultak: Tánczos János, Krengel Sándor, Tüzes Salamon, Angel József, Solymsi Bálint, Czövek Róbert, Frendl Gyula, Kurta Karoly, Szabó József, Heczegán Bazil, Metes Mózes, Soós Nagy Ferencz, Fekete István, Ábrahám Gábor, Benkő Márton, Pasthoi Ödön, Albini Gyula, Rád Traján, Dumitrea Illyés, Betekuj Áron, Krisán Miklós, Glatt József, Tóth Kálmán, Muntján Simon, László Kálmán, Plesa György, Kádár György, Finna Béla, Bartha Mózes, Deák György, Péterfy Kálmán, Kunert Imre, Ágoston Géza, Versenyi Károly, Rosián Athanasz, Baricz Viktor, Vinkler János, Buda György 10—10 koronát, összesen 380 koronát. Mely összeg felül még fizettek gr. Bethlen Sándor 10 koronát, Szász József szintis előjáró 10 koronát. Begyűlt összeg 400 korona. Tánczos János megyei egyleti elnök.

— **Időjárásunk** egyszerűen kétségbejítő. Egész nyáron, ami tulajdonképpen nem volt, reménykedtünk az őszben és ime az is rutul megcsalt. Lomha fellegek borítják az eget folyton öntik, igen kis szüneteket tartva, az eső nagy mennyiségét nyakunkba, holott szőlő, kukorica az eltető melegre vágyik s ezt várja remegő szívvel a mind többet, többet szenvedő gazdaközönség is!

— **Öngyilkosság.** Orbán Venczel nagyenyedi birtokos bérese kedre viradóra az udvaron levő szinben felkötötte magát s mire észrevették, már halva volt. A 35 év körüli embert folytonos betegeskedése hajtotta a szomorú halálba.

— **A közönség köréből.** A következő sorokat vettük: Tekintetes Szerkesztő Ur! Nem tudom, nagyenyedi szokás-e, de én még eddig egy városban sem tapasztaltam, hogy a helyi érdekű lapok valamely kávéházból, vagy étteremből hiányozzanak. Hiszen az mindenki előtt a kávéház tulajdonosának jó híret routja, hogy egy oly kávéházban, hová igazán elég lap jár, épen a helyi érdekű lap nem olvasható. Magam tapasztaltam a „Két hattyú” kávéházban már több ízben, így legközelebről folyó hó 14. és 17-én is, hogy a helyi „Közérdek” nem található. Kértem a lapot, de a pinczér mindannyiszor rejtélyesen mosolygott és „Közérdek” nem hozott. Kérem a kávéházba járó közönség kedvéért, küldjön a kávéház tulajdonosának becses lapjából egy példányt egy előfizetési felhívással, talán akkor nem fog több előfordulni, hogy a város egyetlen kávéházából hiányozzon a helyi érdekű lap. Ezek után vagyok teljes tisztelettel N.-Enyeden, 1899. szept. 17. i. cz.

— **Kedélyes koczikázást** rendezett a napokban a nagyenyedi „Két hattyú” szálloda (bérlo özv. Gazsáné) egyik fogata. A jóhírű vendéglő féltett kincse, a nagy landauer vendégeket szállított be a vasutól. A kocsis rövidíteni akarván az utat, hogy saját jóvoltából, vagy felsőbb parancsra, nem tudható, a cigánysorban a patakot át akart hajtani. Ugy de azon napon a patak igen megáradott vala, úgy hogy a lovak a víz közepén megállottak és a minden perczen felborulással fenyegetett kocsi élvezői, hogy gyöngítsék a vizár erejét, nagy bajjal kinyitották a kocsi ajtókat, úgy hogy a víz a kocsin keresztül és rajtuk át hőmpölygött. A kritikus helyzetben a parti lakók létrákat szerettek s azok segítségével a passaserek kieviczkéltek a partra, a terhétől szabadult kocsi pedig a lovak kivontatva az árból, vigan koczogtak be a „Két hattyú” büszke címét viselő jóhírű vendéglő udvarára, melynek bérloje özv. Gazsáné.

— **Nyilatkozat.** A helybeli iparos ifjak önképzőköre a következő hosszú nyilatkozatot küldte be hozzánk. Minden hosszadalmassága dacára közöljük a nyilatkozatot, mert az eszmecserét nem tartjuk feleslegesnek, mindazon által már eleve kijelentjük, hogy a műkedvelői előadásról elmondottakat egész terjedelmében fentartjuk. „A helybeli iparos-önképzőkör által rendezett humoros műsorral egybekötött estélyről a „Közérdek” mult csütörtöki számában közölt kritika érdeklődik az „Egyetlen kabát” című bohózat megszerzője iránt. Ohajtom tehát a tisztel. olvasó közönség becses tudomására adni, hogy midőn szerencsés voltam a darabot a budapesti katolikus legényegylettől megnyerni, világért sem képzeltem volna el egy ily erős kritikát velünk szerény iparosokkal szemben. Gondoltuk, hogy ha a budapesti világhírű katolikus és protestáns egyletek még jubiláris ünne-

pen is előadják e darabot a nélkül, hogy azért a sajtó megrovásban részesítette volna: miért ne adhatná elő a nagyenyedi iparos-önképzőkör? Annál inkább, mivel ez ideig mindig csak népszínművekkel próbálkozott a kör, változatosság kedvéért és mivel szerény nézetünk szerint bele is illett egy humoros estély keretében, elővettük ezt az igénytelen kis bohózatot. De az is tekintetbe veendő, hogy nem vagyunk mindig oly szerencsés helyzetben, hogy egy-egy népszínműhöz képesek legyünk 30—35 szereplőt összehozni, mert bizony az iparos csak a napi kenyere megkeresése után, az estéli órákban szentelheti idejét szellemi munkájára.

Megengedjük azt, hogy vannak a darabnak fogyatkozásai, hogy németes ízű, mit a magyar gyomor nem vesz be; de azt a tudósító is meg fogja engedni nekünk, hogy többet ér ez a darab sok műsoron levő „bajos zenéjű”, de üres és sikamlós szövegű operettnek, melyeket ugyancsak megtapsolnak a „század vége” gyermekei. Sőt mi a mi korlátolt felfogásunkkal még némi erkölcsi alapot is találtunk benne, amennyiben az a könnyelmű kompánia, melyet a szerző szerepeltet, szerény nézetünk szerint feltűnteti a néző előtt, hogy milyennek kell lenni az önzetlen barátságának. Ez is csak valaki. Avagy ennek a mai világban már nincs értéke? Hogy a darabot az előadás fogyatékosága miatt nem birtuk kellően érvényre juttatni, azt megengedjük (ámbar tény, hogy sokkal gyengébben sikerült népszínművek előadásáért több ízben meleg elismeréssel adóztunk nekünk a sajtó. Erre tanunk a jelen volt közönség).

Mondjuk, megengedjük, hogy gyenge volt az előadás, hiszen mi csak egyszerű iparosok vagyunk, nem szégyelhetjük tehát olyan nagyon, hogy gyengék vagyunk az ilyesmiben. Bizony a napi munka elfárasztja a testet és akárhányszor szívesebben kívánczok pihenni, mint a szellemi munkát elővenni és azzal a késő éjjeli órákig küzködni, főképp ha ilyen mérges kritikák szolgálnak elismerésül törekvéséért. Vagy

Sz. 2025 1899.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Albina nagyszabedni takarékos és hitelintézet végrehajtónak Hutter Katalin férj. Lutsch végrehajtást szenvedő elleni 87 ffrt 8 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbíró kerületén lévő Gergelyfája község határára fekvő, gergelyfaji 310 sz. telekkönyvben A + 1136, 2376 2, 4854, 4855, 5085/1, 5504. hr. sz. Lutschné Hutter Katalin a gergelyfaji 635 2 tjkvben A + 3—11. r. 1834 a, 2308/1, 2422 a, 2970 a, 3461, 3817 b, 3845 b, 4133 a, 4706 és 2589/1. hr. sz. a felvett Drassodean Pea; a gergelyfaji 725 sz. tjkvben A + 1. r. 2589 2. hr. sz. Szegedi Johán és neje Knuff Katalin; végül a gergelyfaji 733. sz. tjkvben — A 1 r. 640, 641. hr. sz. a felvett Buhaj Nicolae Zidu és neje Angyel Sára tulajdonát képező ingatlanokra az árverést 417 ffrt ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi október hó 3-ik napján d. e. 9 órakor Gergelyfája községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladattai fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 41 forint 70 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1899. évi július hó 14. napján.

A vizaknai kir. járásbíró mint tkvi hatóságtól.

Korinszky Győző,
kir. aljbíró.

1916 1—1

nekünk csak a „parasztos” darabokkal szabad próbálkozni azért, mert iparosok vagyunk s a más természetű darabok előadása az „uri” rend kiváltságát képezi? Ezért koppintott rá a körünkre oly kiméletlenül a kritikus ur?

Azért most még egyszer törekedni fogok azon, hogy megszerezhessek egy pályanyertes művet és azt addig fogjuk tanulni mi is, míg legalább egy év eltelik, ez, azt hiszem, elég lesz nekünk is arra, hogy betanuljunk egy darabot.

Most pedig kérjük a nagyérdemű közönségünket, legyen elnézéssel irántunk, ha e darab csakugyan utató volt. Arra fogunk törekedni, hogy a következő fellépésünkkel ezt is kipótoljuk.

Az iparos műkedvelő ifjuság nevében Szathmáry József, a darab megszerzője.”

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvény társaság könyvnyomdájában.

„Henneberg-selyem”

45 krtól 14 ffrt 65 krig méterenkint, — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárámból rendeltenek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, mintákat pedig posta fordultával küldenek: **HENNEBERG G. selyemgyárai** (es. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. — Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. 1

893. szám.

1899.

Árlejtési hirdetmény.

A vezetésem alatt álló kir. orsz. fegyintézet élelmezéséhez a jövő 1900. év január hó 1-től 1900. év december hó végéig, tehát egy évre szükséges, mintegy 48 métermázsza **füstölt paprikás szalonna** szállításának biztosítása iránt folyó év **október hó 24-én** d. e. 10 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni a fegyintézeti igazgatóság hivatalos helyiségében.

Felhívotnak tehát árlejtetni kívánók, hogy szabályszerűen belyegzett és a vállalati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatukat, melyekben az ajánlati egységi árak számokkal és betűkkel kiirandók, a fentírt hatánapig alulírt igazgatóságnál adják be.

Az árlejtési feltételeknek meg nem felelő, vagy más irányban szabálytalan, továbbá az elkésve érkezett, végül a pót- vagy utóajánlat nem fog figyelembe vetetni. Az ajánlatban az is kiirandó, hogy vállalkozó a szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

Az ajánlat borítéka „Szalonna-szállítási ajánlat” felírással látandó el.

A feltételek a fegyintézet hivatalos helyiségében d. e. 8—12, d. u. 3—5 óráig megtekinthetők.

Kir. orsz. fegyintézet igazgatósága.

Nagy-Enyeden, 1899. év szeptember 18-án.

U r a y,
igazgató.

1924 1—1

Az előpataki ásványos gyógyviz

a világ legelső égvényes vasas vizének ismertett el. **Szénsav- és vastartalomra fölülmulja az eddig ismert összes vasas vizeket, nem vévén ki Pyrmont, Spaa és Schwalbachot is.**

A vasas vizek közül az által tűnik ki, hogy **hajtó-sókat tartalmaz és szén-savas natronra nézve fölülmulja az összes említett vizeket, mi által világhírű a gyomor jótékony hatására.**

Gyógyító hatása az előpataki ásványos gyógyviznek kitűnően bevált: **a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorgöres, gyomorégésben, máj- és lépdagatokban, sárgaságban, epekövekben, egyáltalában gyermekeknél a szervezet ép és erős kifejlődését vas- és mésztartalmánál fogva meglepően elősegíti**

Az előpataki ásványvizeket nem csak a betegek használják, egészséges embereknek is üdítő italul szolgál s különösen borral vegyítve a háztartásnál általános használatban van.

Kapható minden jelesebb fűszerkereskedés és vendéglőben.

Főraktár Nagy-Enyed, Gyulafehérvár, M.-Ujvár, Tóvis és ezek vidékére:

SCHÖNBERGER MÓR urnál
Nagy-Enyeden, Magyar-utca 52. sz.

20—76 1823